

Toen de gezanten terugkeerden, bereidde de Boodschapper van Allah (saw) een leger voor en verklaarde djihaad buiten het Arabische Schiereiland. Hij (saw) begon het nieuws over de Romeinen en de Perzen te controleren en omdat hij grensde aan de Romeinen, informeerde hij constant over hen en verzamelde informatie over hen. Hij (saw) dacht dat de Boodschap van Islam zich snel zou verspreiden als het buiten het Arabisch Schiereiland zou geraken. Daarom, was hij er zeker van dat asj Sjaam (nu groter Syrië) het doorbreekpunt zou zijn. Sinds Badhan, de gouverneur van Chosroes in Jemen, Islam had omarmd, was hij (saw) verzekerd tegen een dreigend gevaar van uit daar en hij begon te denken over het uitzenden van troepen naar asj Sjaam om de Romeinen te bevechten. Dus in de maand van Joemada al Oela, in het zevende jaar na Hijra, omstreeks een paar maanden na het verdrag van Hoedaybiya, verzamelde hij (saw) een elite macht van drie duizend strijders en wees Zayd ibn Haritha aan als hun commandant. Hij (saw) zei tegen hem: "Als Zayd gewond raakt, moet Dja'far de leiding overnemen en als Dja'far gewond raakt, moet 'Abdoella ibn Roewaha de leiding overnemen". Het leger vertrok en Khalid ibn al Walid (die Islam had omarmd na het verdrag van Hoedaybiya) was onder hen. De Boodschapper van Allah (saw) marcheerde met hen tot de rand van Medina, hij (saw) verbood hen om vrouwen, gehandicapten of kinderen pijn te doen of om bomen om te hakken en gebouwen te vernietigen. Hij (saw) en de rest van de moslims prezen Allah en deden doe'a voor hen, zeggende: "Moge Allah met jullie zijn, jullie beschermen en jullie veilig naar ons laten terugkeren." Het leger marcheerde voort en haar leiders ontwierpen hun oorlogsplan, beslissend dat het een snelle en beslissende aanval zou worden. Zij besloten om een verrassingsaanval uit te voeren op de mensen van asj Sjaam, zoals de Boodschapper van Allah (saw) gewoonlijk deed bij zijn overvallen. De commandanten van het leger gingen akkoord met dit plan en gingen voort om het te voltooien. Echter toen zij Moe'an (het noorden van Arabië) bereikten, kwam hen ten ore dat Sharhabiel al Ghassani, Heraclius' gouverneur van asj Sjam een leger van 100.000 strijders had verzameld om hen te confronteren. Het nieuws bereikte hen en het kwam als een schok voor hen en ze sloegen hun kamp op bij Moe'an voor twee nachten, denkende wat ze moesten doen nu ze geconfronteerd werden met zo'n gigantisch leger. Het meest voor de hand liggend was voor hen om een brief te schrijven naar de Boodschapper van Allah (saw) hem informerende over de aantallen van de vijand en of hij (saw) versterking kon zenden, anders zouden ze wachten op zijn orders. 'Abdoella ibn Roewaha moedigde de mensen aan zeggende: "O mensen! Bij Allah, waar jullie afkeer voor hebben is hetgeen jullie waarvoor uit zullen moeten komen: namelijk martelaarsschap. We bevechten de vijand niet met aantallen, macht of massa, maar we bevechten hen met deze dien, hetgeen waarmee Allah (swt) ons heeft geëerd. Dus haast jullie! Beide uitkomsten zijn uitiem: de overwinning of martelaarsschap." De mannen waren opgewekt na deze woorden en hun imaan versterkte. Daarom gingen ze voorwaarts totdat ze het dorp van Mashaarif bereikten. Toen de vijand naderde trokken de moslims zich terug naar een dorp genaamd Moe'ta. Daar begon de strijd tussen hen en de Romeinen. Het was één van de felste strijden ooit, dood en bloedbaden doemden op. De strijd tussen drieduizend moslims die klaar waren voor het martelaarschap, en 200.000 ongelovigen (een extra 100.000 manschappen waren gezonden om het Romeinse leger te versterken) verzamelden om de kracht van de moslims te vernietigen. Het gevecht was fel en Zayd ibn Haritha vocht terwijl hij de banier van de Boodschapper van Allah (saw) vasthield, hij ging onverminderd voorwaarts tot diep in het hart van het leger van de vijand, zonder enig moment de consequenties te vrezen. Hij vocht dapper wetende dat het martelaarschap was op de weg van Allah, zijn moed was fenomenaal, zijn heldhaftigheid ongekend totdat hij stierf aan de wonden veroorzaakt door de speren van de

Taboek en het kwam als een hevige klap voor de Romeinen, die beefden bij de gedachte de moslims opnieuw te confronteren, totdat asj Sjaam veroverd was.